

Noapți de iulie

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Nu râde ca și cum n-ai înțelege
Că te întreb, iubite, când mi-e dor
Cum luna guvernează fără lege
Aceste nopți supreme de amor?

Tu ai încins cuptorul cu dorințe
Sau iulie-i de vină pentru tot?
Sunt nopțile acestea consecințe
Că dragostea nu are antidot?

Când gura ta-mi recită trupul, freamăt,
Metal topit mi-e sânul-n palma ta,
Sub pieptul ars tresare câte-un geamăt,
Dar roagă-l tu, pe iulie, să stea.

- Nu râd, iubito, vreau să se închege
Un dans nebun, Fecioară-n Vărsător,
Și poate lumea toată va-nțelege
Cum te iubesc în luna lui cuptor

Cu buzele arzând ca o văpaie
Și mâna tremurând pe sânul mic,
Să nu-mi ceri tratamente, nu vreau ploaie,
Șampania o sorb de pe buric.

Când te recit vibrant la strofa-a treia
Mă las pătruns de-al dragostei tumult,
Eu recunosc, și-n vis, că ești femeia
Ce-n iulie ador să o consult.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș